APOSTOLATSKI CENTAR **"SAV-TVOJ"**

Glas iz Čistilišta br.3

MARIA SIMMA

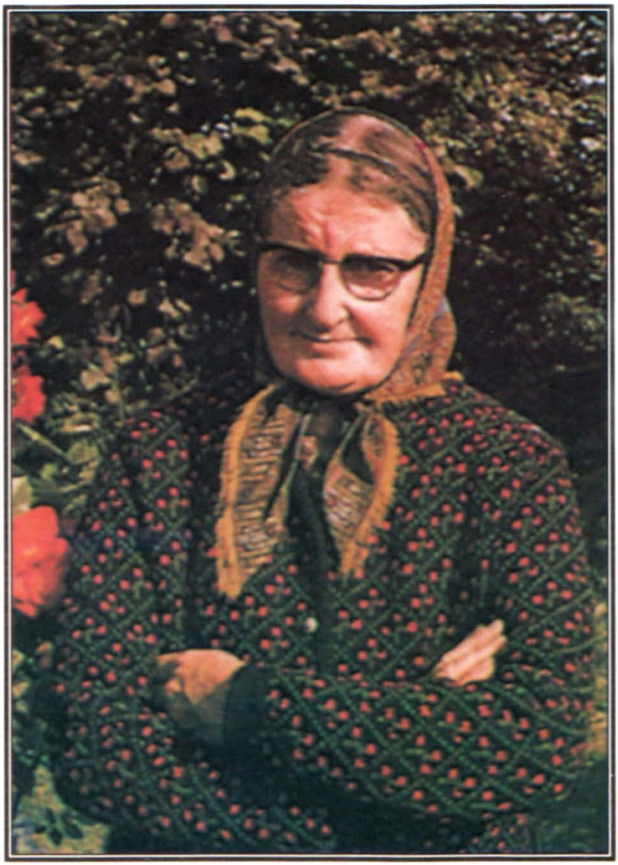

Zdravo Marijo,
Zlatna
Kraljice mira,
prepuna sjaja
Zvijezdo što kroz tminu vodi
život moj.
Sav se danas predajem Tebi,
Krasna,
Majko moja i Majko
Krista Kralja
Da uvijek budem Njegov i uvijek
Sav-Tvoj.

Nakladnički niz: **Glas iz Čistilišta**

Naslov: **"Marija Simma"**

Priredio: Josip Marenić

Glavni i odgovorni urednik: Stjepan Kralj
Tel.: 01/ 65 86 335

Nakladnik: Apostolatski centar "SAV TVOJ"

Tisak: Apostolatski centar "SAV TVOJ"

Naklada: 2000 primjeraka

ISBN 953-6471-20-5

Narudžbe na adresu: Apostolatski centar
"SAV TVOJ"
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/fax: 01/ 23 70 332
Tel: 098/ 317 508

GLAS IZ ČISTILIŠTA

br. 3

MARIJA SIMMA

Zagreb, 2000.

UVOD

Prije svega želimo napomenuti da nitko ne može zanijekati mogućnost da se duša iz Čistilišta javi nekoj živoj osobi na zemlji. Takva javljanja nisu rijetka, a osobito ih mnogo nalazimo u životopisima svetaca. Pogledajmo, na primjer, samo jedan slučaj iz života sv. Marije Margarete Alacoque:

"Dok smo na blagdan Spasova klečali pred Presvetim Sakramentom, iznenada se preda mnom pojavi duša sva u ognju. Njezino bijedno stanje, koje me je ganulo do suza, govorilo mi je da dolazi iz Čistilišta. Rekla mi je da je ona duša redovnika benediktinca koji mi je jednom pri ispovijedi rekao da češće idem na Svetu Pričest, te joj je zbog toga Bog dopustio da mi se javi i zamoli za pomoć. Zamolio me da za njega prikažem sve što u slijedeća tri mjeseca budem učinila i pretrpjela. Uz dopuštenje sestre predstojnice, obećala sam mu to. Rekao mi je da je prvi uzrok njegovih velikih patnji to što je više tražio svoju negoli Božju čast i što je previše držao do svoga dobrog glasa. Drugi je uzrok što nije imao dovoljno ljubavi prema svojoj subraći, a treći prevelika navezanost na materijalne stvari."

Svetica kaže: "Teško bih mogla riječima izreći što sam u ta tri mjeseca pretrpjela. Ona patnička duša nije me više napuštala, a meni se činilo da je sva u vatri i u takvim groznim bolima da nisam mogla drugačije nego uzdisati i

jaukati. Suosjećajući sa mnom, poglavarica mi je nalagala djela teške pokore, a prije svega da se bičujem... No konačno, nakon tri mjeseca vidjela sam tog redovnika svega preobraženog veseljem i radošću. Otišao je od mene da uživa u vječnoj sreći. Zahvalio mi se i obećao mi da će se za mene zauzimati kod Gospodina Boga."

Svjedočanstva teologa i dokumenti povijesnog značenja koji govore o tome vrlo su brojni i velike dokazne snage. Postoji čitav niz materijalnih dokaza. Bog dopušta u svome milosrđu da se takve duše jave i oglase, da pobude naše saučešće, kako bi im po našim molitvama i djelima milosrđa olakšao stanje, ali i da bi nas poučio o strogoći Božanske Pravednosti, koja vodi brigu i o onim našim pogreškama koje mi olako uzimamo. Monsignor Palafox Mendoza, biskup u mjestu Osma u Španjolskoj, objavio je zbirku takvih ukazanja pod prikladnim naslovom: "Iskustva mrtvih - svijetlo za žive". Izrazitije i uvjerljivije ne bi se mogla pokazati namjera Božje Providnosti, koja dopušta takva ukazanja, u kojima se duše što trpe u Čistilištu obraćaju živima i mole ih za razumijevanje i pomoć.

"Čistilište", časopis što ga je u korist duša u Čistilištu izdavalo Društvo Presvetog Srca Isusova (Association Sacre Coeur), objavio je u razmaku između 1900. i 1912. izvještaje o brojnim ukazanjima duša iz Čistilišta, zajedno s povijesnim dokumentima koji su neosporivo jamčili njihovu autentičnost.

Jedan je redovnik u Via Lungotevere Prati 12 (Roma) uredio "Muzej Čistilišta". U tom muzeju bila su sabrana mnoga sjećanja, rukopisi i dokazni materijali, koji su pot-

puno osvjetljavali istinitost tih provjerenih događaja. Mi smo taj jedinstveni muzej nekoliko puta posjetili i bili smo do dna duše dirnuti tragovima gorućih prstiju i ruku na pojedinim odjevnim predmetima, knjigama i drugim pojavama na dodirnutim predmetima, koje smo vlastitim očima vidjeli i sami dodirnuli. Tumačenja vlč. gospodina za nas su bila vrlo dirljiva i kod svih posjetilaca i hodočasnika, koji su pohodili to neobično mjesto, izazivala su duboko uzbuđenje, pošto smo vidjeli "opipljive" dokaze o opstojnosti Čistilišta i neoborivo svjedočanstvo o stvarnosti tog pročišćujućeg ognja koji oslobađa duše od prljavština njihove krivnje.

Muzej je uredio za javnost 4. kolovoza 1905. u jednoj od vatikanskih dvorana otac Jouet, a kardinal Vives y Tuto pokazao ga je papi Piju X. Sveti Otac ga je s velikim zanimanjem razgledao i izrazio veliko zadovoljstvo zbog onoga što je tu vidio.

Muzej duša u Čistilištu danas se nalazi u sakristiji bazilike Srca Isusova, nedaleko od bazilike Sv. Petra u Rimu.

MARIJA SIMMA

Marija Agata Simma, druga kćerka Josipa Antuna Simme i njegova supruge Alojzije Rinderer, rođena je 5. veljače 1915. u Sonntagu (Vorarlberg), u Austriji.

Marija je od svoje mladosti bila veoma pobožna i revno je pohađala pouku iz vjeronauka kod župnika fra Karla Fritza. Poslije osnovne škole otišla je u Švapsku, kasnije u Hard, Nenzing i Lauterach. U sebi je nosila težnju za redovništvom, ali je tri puta otpuštena svojoj kući zbog svog slabašnog zdravlja.

Trostruki boravak u samostanu duhovno ju je oblikovao i pomogao joj u duhovnom rastu, te je tako pripravio na njezin apostolat u korist duša u Čistilištu. Njezin duhovni život obilježen je djetinjom ljubavlju prema Presvetoj Djevici i željom da pomogne dušama u Čistilištu, kao i time da svim sredstvima pomaže misijama među poganima. Zavjetovala je svoje djevičanstvo Majci Božjoj, posvetila se Mariji posvetom sv. Grignona Montfortskog, posebno u korist duša u Čistilištu. Učinila je također zavjet da bude 'duša žrtva', žrtva ljubavi i zadovoljštine. Marija Simma je očito u tome našla zvanje koje joj je Bog namjenio: da pomaže dušama u Čistilištu molitvom, patnjom zadovoljštine i apostolatom.

Pomoć dušama u Čistilištu

Još od djetinjstva Marija Simma pomagala je dušama u Čistilištu molitvama i oprostima. Od godine 1940. javljaju joj se duše iz Čistilišta pojedinačno i mole je da im pomogne molitvama. Na Sve svete 1953. godine započela je pomagati dušama u Čistilištu po patnji zadovoljštine.

Marija je trebala na sebe uzeti teške patnje za jednog oficira koji je umro u Koruškoj godine 1660. Bolovi su odgovarali grijesima za koje je trebalo zadovoljiti.

Javio joj se i jedan svećenik iz 555. godine, koji je na nju ostavio očajnički utisak. Njemu su bile potrebne patnje zadovoljštine, ali ih je Marija Simma sasvim slobodno trebala na sebe uzeti. U protivnom, taj svećenik trebao bi trpjeti sve do Sudnjega dana. Ona je to prihvatila i slijedio je za nju tjedan strašnih bolova. Ta je duša svake noći dolazila i predavala joj nove patnje. Bilo joj je kao da joj kidaju sve udove.

Drugom zgodom je osjetila kao da se u nju zabada tupo željezo, koje se naišavši na otpor cijepa, savija i tada prodire u sve dijelove tijela. Ta je duša morala zadovoljiti zbog ubojstava, koja je izvršila na družicama sv. Uršule, zbog otpada od vjere, zbog višestrukog preljuba i svetogrdnih misa.

- Patnje zadovoljštine koje je podnosila za pobačaje i nečistoću bile su u strašnim tjelesnim bolovima i nesnošljivim povraćanjima. Katkada bi se osjećala kao da satima leži između blokova leda; studen joj je prodirala u kosti. Bila je to zadovoljština za mlakost i vjersku hla-

dnoću. Marija Simma je sve te žrtve na sebe preuzela, makar joj je više puta bilo to i preteško. Katkada joj je bilo tako teško da to ne bi mogla podnositi samo naravnim silama.

Jednom je izrazila želju da ne bi duše iz Čistilišta tako često dolazile, kako bi imala vremena za potreban san, jer inače više neće moći obavljati svoje poslove. Tada je dobila odgovor da je položila zavjet predanja kao 'duša žrtva'. Ujedno je zapitana da li je taj zavjet rekla samo izvana i kao neko pobožno umišljanje. Rečeno joj je da to treba prihvatiti, budući da se pri tome Majka Božja oslanja na njezinu riječ. Nadalje, rečeno joj je da treba bolje kuhati i više jesti pa će tada i više moći izdržati; da čovjek može izdržati i više nego li misli da može, i da će joj duše iz Čistilišta ipak pomoći da izvrši svoje dnevne dužnosti. Marija Simma jasno razlikuje što doživljava u snu, a što u stanju budnosti. Duše iz Čistilišta je bude, upućuju joj riječi i opterećuju je svojim patnjama.

Duša: "Po svojem zavjetu 'duše žrtve' na poseban način si se darovala Majci milosrđa. Ona te je nama predala, te je stoga put k tebi mnogim dušama svjetao. Dobro postupaš kada nas iz ljubavi i samilosti dragovoljno prihvaćaš. Tako nas možeš brže osloboditi."

Govori Marija Simma:
"Od vremana do vremena Sotona bi proizveo strašnu buku kao da će se čitava kuća srušiti ili planuti vatrom. Ili bi se u sobi pojavio plamen ili bi se pred krevetom čuo prasak.

Jedna duša iz Čistilišta me je tješila: 'Ne čudi se da moraš trpjeti od neprijatelja. Nastoji te smesti gdje god može. On ti može naškoditi samo toliko, koliko mu Bog dozvoli, jer si pod posebnom zaštitom Majke Božje. A Sotona se nje boji kao mača. Ipak, on traži svaku zgodu da ti se osveti. Želio bi postići da ti u svojoj zbunjenosti i tjskobi povučeš zavjet predanja 'duše žrtve', koji si dala Majci Božjoj i da tako prekineš vezu sa dušama iz Čistilišta. Upozoravam te da je tako već postupao sa drugim dušama i da je neke povukao u pakao. Upravo te propale duše radovale bi se kada bi i ti tako završila. Ne boj se, ne budi tjeskobna. Budi ponizna! Što si skromnija, to će manju moć neprijatelj imati nad tobom, a i mi ti pomažemo. Nadasve će ti posebno pomagati Majka milosrđa.' "

Đavao može mučiti duše u Čistilištu, posebno one čijom su krivnjom drugi došli u pakao. Duše u Čistilištu trpe divnom strpljivošću i slave Božje Milosrđe po kojem su izbjegli Pakao.

Božja ljubav i pravednost u Čistilištu Mariji Simmi se je objavila u divnom skladu. Svaka duša je kažnjena prema vrsti svojih grijeha i prema stupnju priljubljenosti uz počinjeni grijeh. Intenzitet patnje je veoma različit. Mnogi moraju trpjeti kao što se trpi u mučnom životu na zemlji i moraju čekati na gledanje Boga. Jedan dan teškog čistilišta teži je od deset godina lakog čistilišta.

1. Posebno po misnoj žrtvi, koja se ne može ničim nadomjestiti.
2. Po patnji zadovoljštine. Svaka patnja, bilo tjelesna, bilo duševna, koja se prinosi za duše u Čistilištu, njima donosi veliko olakšanje.
3. Krunica je, nakon sv. Mise, najdjelotvornije sredstvo pomoći dušama u čistilištu. Po krunici se dnevno oslobađaju bezbrojne duše, koje bi inače još kroz mnogo godina morale trpjeti.
4. Pobožnost križnoga puta može im donijeti veliko olakšanje.
5. Oprosti imaju neizmjernu vrijednost, kažu duše iz Čistilišta. Oni su usvajanje zadovoljštine koju je Isus Krist prinio svom Nebeskom Ocu. Tko je za života često sticao oproste i primjenjivao ih dušama u Čistilištu, u času smrti više će od ostalih primiti milost da bude raspoložen zadobiti potpuni oprost, što ga za taj čas Crkva daje kršćaninu.Okrutnost je ne iskoristiti to blago Crkve za duše u Čistilištu. Promislimo!
   Ako bi se nalazio pred brdom zlatnika i imao mogućnost da uzmeš koliko hoćeš i pomogneš siromasima koji to ne mogu, ne bi li bilo okrutno ne učiniti im tu uslugu? U mnogim mjestima smanjuje se moljenje oprosnih molitava iz godine u godinu, pa tako i u našim krajevima. Trebalo bi više poticati vjernike na ovu pobožnu vježbu.
6. Milostinja i dobre djela, posebno darovi u korist misija,

pomažu dušama u čistilištu.

7. Paljenje svijeća pomaže dušama u čistilištu. Ponajprije zato jer je to čin pažnje i ljubavi; zatim jer su svijeće blagoslovljene, te djeluju kao blagoslovina. Dok gore, svijeće potiču vjernike na rast u vjeri i na povezanost sa dušama u Čistilištu.
   - Jedno jedanaestogodišnje dijete obitelji Kaiser zamolilo je Mariju Simmu za njezinu molitvu. Nalazilo se u Čistilištu, jer je na Dušni dan na groblju ugasilo svijeće koje su gorjele za pokojne i ukralo vosak za igranje. Blagoslovljene svijeće imaju veliku vrijednost za duše u Čistilištu. Na Svijećnicu je Marija Simma morala zapaliti dvije svijeće, dok je za jednu dušu podnosila patnje zadovoljštine.
8. Škropljenje blagoslovljenom vodom ublažuje bolove duša u Čistilištu. Jednom je Marija Simma, prolazeći pokraj groblja, poškropila blagoslovljenom vodom. Tada se začuo glas: "Još više!"

Sva ta sredstva ne pomažu dušama na isti način. Ako je netko za života malo cijenio sv. Misu, neće od nje imati mnogo koristi kada bude u Čistilištu. Ako je netko u svom životu bio tvrda srca, prima malo pomoći. Teško moraju ispaštati i oni koji su povrijedili tuđu čast, ozloglasili bližnjega. Međutim, tko je za života imao dobro srce, prima puno pomoći!

Smatram da sam s ovim izvještajem dao cjelovit pregled događaja. Nastojao sam iznijeti sve kako sam doznao od Marije Simme, u razdoblju od Svih svetih 1953. do veljače 1955. god., što sam mogao provjeriti i što je djelomice ona zabilježila u svojim zapisima. Pri tome se radi o apostolatu i pomoći dušama u Čistilištu. Svatko je slobodan donijeti svoj sud o tome. Ako netko i odbaci te činjenice, neka pravedno prosuđuje Mariju Simmu.

Sonntag, 20. veljače 1955.

Alfons Matt,
župnik Sonntaga

PORUKE I POUKE DUŠA IZ ČISTILIŠTA

O LJUBAVI PREMA BOGU I BLIŽNJEMU

Danas se u Crkvi mnogo govori o ljubavi prema bližnjemu, ali s malo rezultata. Premalo se tumači, da prava ljubav prema bližnjemu izvire iz prave ljubavi prema Bogu. Tko doista Boga ljubi, ljubi i bližnjega iz ljubavi prema Bogu. Jedino iz takove ljubavi niče snaga za velike žrtve, a žrtva je blagoslovljena ljubav. Ljubav bez križa je prazna, a križ bez ljubavi je pretežak! Tko podučava ljubav prema Bogu i bližnjemu, mora i sam tako živjeti. Riječi nas mogu dirnuti, ali primjere nasljedujemo.

Nažalost, ima svećenika u našoj Crkvi, a i tebi se mnogi žale, koji propovijedaju o ljubavi prema bližnjemu, ali sami ne prednjače dobrim primjerima. Gdje je ljubav prema Bogu i bližnjemu kad svećenik zabranjuje Pričest na koljenima i na usta, premda bi se mnogi htjeli tako pričestiti, što dolikuje prisutnosti svemogućega Boga. No, događa se da zaobiđu onoga tko kleči. Štoviše, i od prvopričesnika se traži primanje Pričesti stojeći i na ruku, premda to i mnogim roditeljima nije drago. Ta, gdje je tu ljubav prema Bogu i bližnjemu? Koliko će još dugo trebati da uvide svoju zasljepljenost, kojom teško krše ljubav prema Bogu i bližnjemu?

Pa i sama znaš, po vlastitom iskustvu, da upravo to primanje svete Pričesti stojeći i na ruku izaziva, u dobrom katoličkom puku, nezadovoljstvo, neslogu, pa i svađe u

samoj obitelji. Razmisli, dolazi li ovo nezadovoljstvo i ova bezobzirnost od Boga?

Mnogi se izgovaraju da tako postupaju iz ljubavi prema bližnjemu. Nema ljubavi prema bližnjemu, ako se ona ne može spojiti s ljubavlju prema Bogu.

UNUTARNJI STAV

Mnogi govore: "Važan je unutarnji stav!" Upravo zbog toga trebali bi poštivati unutarnji stav vjernika.

I sama znaš da ti se mnogi vjernici žale, da se u svojim crkvama ne osjećaju više lijepo. Ne žele više ići na svetu Pričest, jer se grubo postupa sa njima, ako se žele pričestiti na koljenima i na usta. Koliki dobri bogoslovi su se odrekli svećeništva, jer po svojoj savjesti ne žele biti odgovorni za pričešćivanje na ruku. Da li je to poštivanje unutarnjeg stava?

Koliko se dobrih vjernika više ne pričešćuje zbog isključivog pričešćivanja na ruku ili zbog toga što svetu Pričest dijeli laik, iako to nije nužno? Za svaku, zbog toga neprimljenu Pričest, postoji teška odgovornost. Samo u velikoj potrebi, biskup smije dozvoliti laiku da dijeli svetu pričest, ali prije toga treba dobro razmisliti.

Trebate više moliti za svećenička zvanja. U bogoslovije treba uvesti više duha molitve, žrtve i pokore. Tada bi bilo više kandidata, manje istupa i ne bi bilo potrebno da vam laici dijele svetu pričest. Presveti Oltarski Sakrament više se ne časti kako bi trebalo. U mnogim modernim crkvama Svetohranište više nije u središtu.

Govori se o poštivanju unutarnjeg stava, a duboko se vrijeđa strahopoštovanje prema Bogu u Presvetoj Euharistiji. I dok je god tako, neće doći do prave obnove vjere u narodu!

O ŠTOVANJU BOGA
Strahopoštovanju

Ponovno, poštivajte Boga poniznim klečanjem, a ne stajanjem pred njim! Ponizno prignuti koljena pred Bogom velika je stvar. Nažalost, događa se da svećenik dobrom vjerniku brani klečanje. Tada ga više ne obavezuje posluh. Stoga mnogi više ne dolaze u Crkvu, a mnogi koji i dođu se ne pričešćuju. Kolike li odgovornosti! Da, duh pokorničkog vladanja u Crkvi mora ponovno oživjeti.

Također, i svećeničko odijelo na ulici spada u štovanje Boga. U mnogim hitnim slučajevima, gdje su trebali svećenici djelovati, ljudi ih nisu mogli prepoznati i naći. Vratite se svećeničkom i redovničkom odijelu, tada će i svećenike poštivati!

GOVORITI NA PRAVOM MJESTU

Poslovica glasi: "Govoriti je srebro, a šutjeti je zlato!" No, i govoriti može biti zlato. Danas previše šute dobri kršćani! Koliko dobra prouzroče dobre riječi i koliko zla priječe. Koliko je zla u našoj Crkvi moglo biti spriječeno, da je bio hrabri nastup protiv modernizacije u našoj Crkvi! Da, strah od ljudi je i danas velik! Jednom će se morati

teško odgovarati, ako se jasno vidjelo da ovo ili ono vodi u ponor, premda si znao i mogao govoriti što je trebalo reći, a šutio si da ne budeš zapostavljen. Koje li odgovornosti! Osobito molite za svećenike i biskupe, koji su zbog straha pred ljudima, prouzročili tolike nevolje u Crkvi ili ih nisu spriječili. Mnogi vide ponor i ne krenu natrag, da ih ne odgurnu u stranu. Nažalost, toliki biskupi i svećenici idu putem ponora i povlače mnoge sa sobom.

No, neće još zadugo. Ako se ljudi sami ne obrate, Bog će sam uskoro napraviti reda!

O KUKAVIČLUKU

Danas leži velika odgovornost na mnogima zbog kukavičluka! Mnogi uviđaju da su krenuli krivim putem, ali tu je opet lukavi Đavao na djelu, s primjedbom: "Pa ne mogu biti drugačiji nego ostali!"

Jedan je biskup rekao: "Dosta mi je Pričesti na ruku!" A zašto je tako plašljiv i ne zabrani u svojoj biskupiji Pričest na ruku, a na to ima pravo. Tada bi ga moguće i drugi nasljedovali. Da, morate mnogo moliti i prinositi žrtve za svoje biskupe i svećenike, da steknu hrabrost. I to je djelo ljubavi Bogu i bližnjemu! Ne ogovarajte biskupe i svećenike koji su skrenuli s puta, to ih neće popraviti. Samo ih molitvom i žrtvom možete spasiti. Doduše, može ih se upozoriti, opomenuti i zamoliti da ovo ili ono bolje učine. To vam je i dužnost! I to je samo s ljubavlju i dobrotom dozvoljeno, ali nikada s brutalnim nastupom. S ljubavlju i dobrotom postižete mnoga dobra. Vruće molite

biskupe i svećenike neka se mnogo mole Duhu Svetom. On će ih voditi pravim putem. Neka im to Bog u svojoj velikoj ljubavi daruje.

MODERNI NAČIN PRIČEŠĆIVANJA

Jedan je svećenik došao k meni i rekao mi: "Moli za mene, jer moram teško trpjeti." Više nije mogao reći i tada je nestao. Jedna druga duša iz Čistilišta kasnije mi je objasnila taj slučaj: "On mora teško trpjeti, jer je uveo pričešćivanje na ruku i učinio da se iz crkve odstrane klupe za pričest. Najviše bi mu se moglo pomoći ako bi se ponovno povratile u crkvu klupe za pričest, koje je on odstranio, i da oni koje je on naveo da primaju svetu Pričest na ruku, to više ne čine."

Rekla sam to nadležnom dekanu koji je za to imao razumjevanja, ali je rekao: "Ja nisam uveo primanje Pričesti na ruku. A što se tiče klupica za primanje Pričesti, mogu samo pokušati da se udovolji toj želji, ali odluku o tome trebaju donijeti tamošnji svećenici."

Već je dvaput došao jedan svećenik i potužio se da mora teško trpjeti, jer je klupu za primanje svete Pričesti uklonio iz crkve i tako primorao narod da stojeći prima svetu Pričest.

Vidimo da tu nešto nije u redu. Papa je doista dozvolio da oni koji ne mogu kleknuti, mogu Pričest primati i stojeći. Ali tko želi primiti Pričest klečeći, mora imati mogućnost da svetu Pričest primi klečeći na klupi za pričest. Papa to hoće i imamo pravo tražiti to od svakog

svećenika.

Jedna druga svećenička duša je rekla: "Moram teško trpjeti, jer sam uveo pričest na ruku. Kada bi jedan svećenik ili biskup znao kakvu odgovornost preuzima kada uvodi pričest na ruku , ne bi nikada više dijelio svetu Pričest na ruku i nitko ne bi više primao Pričest na ruku.

MODERNE CRKVE

Pitali su me : "Da li Vam duše kažu štogod o modernim crkvama?" Da, duše iz Čistilišta kažu mi i o tome što je pravo, a što nije. Već su mi mnogi predbacili da sam protiv modernih crkava, ali to nije istina. Ja nisam protiv modernih crkava, ako one pomažu pobožnosti. Ali, ako su to crkve sa slikama i kipovima od kojih se ljudi plaše, jer su odvratne i odbojne, tada je to đavolsko, a ne Božje djelo! To se mora reći.

Što sam na primjer vidjela u crkvi Svete Krunice u Hetzendorfu, jednom dijelu Beča, to je ruglo i sramota, strahota od kuće Božje. Na moje pitanje tko je projektirao tu crkvu, saznala sam da je to bio jedan 'slobodni zidar'; i crkva je imala odgovarajući izgled. Slike umjetnika Ernsta Fuchsa su u najvišem stupnju uvreda Bogu.

U Lienzu, u Osttirolu, vidjela sam jednu modernu crkvu, koja me je obradovala i tu sam rekla: "Zašto se ne bi moglo tako graditi?" Tabernakul sa Presvetim stoji tamo gdje pripada, u sredini. Na obje strane se nalaze klupe za pričest. Tko se želi pričestiti klečeći, može kleknuti, tko želi stojeći, može stajati, jer je u sredini slobodan prostor. Tu se

nalazi i lijepi kip Djevice Marije. U tu crkvu dolaze ljudi izdaleka, jer mnogi više ne idu u župsku crkvu, koja je iznakažena, budući da su moderni borci protiv svetih slika izbacili sve što je prostoru davalo sakralnost.

U dvjema katoličkim crkvama nisam našla nikakvih škropionica za blagoslovljenu vodu. Tada sam zapitala: "Zašto tu nema nikakve škropionice, ako je to ipak katolička crkva?" Na to sam dobila odgovor, da je kapelan rekao, da je to samo glupa moda.

KLEČANJE POD SVETOM MISOM

Pod svetom Misom dolikuje se klečati moleći: Ispovijedam se..., Svet, svet..., osobito za vrijeme Pretvorbe, kod molitve Jaganjče Božji..., svete Pričesti i kada primate Božji blagoslov.

O EUHARISTIJSKOJ LJUBAVI

Brini se više za euharistijsku ljubav, koja zbog modernizacije u Crkvi danas teško trpi. Naplatiti euharistijskom Spasitelju njegovu ljubav za euharistijsku protuljubav! Za to se može na ovaj način moliti: **Tvoju euharistijsku ljubav, o Isuse, želim koliko mogu uzvratiti! Stoga odlučujem: po mogućnosti želim svaki dan prisustvovati svetoj Misi i Tebe, kad god mogu kod svete Mise, u svoje srce primiti i kad mi moja dužnost dozvoli, u crkvi Te posjetiti. Često želim svojim mislima uz Tebe prebivati, pozdravljati Te u svim Svetohraništima cije-**

loga svijeta, osobito tamo gdje si najviše napušten. Molim i sve svete Anđele, da ti odaju sveto poštovanje u svim česticama svetog euharistijskog Kruha u kojima se nalaziš, a koje se zbog nepažnje prosipaju i gaze po tlu.

SVAGDANJE SVETE MISE

Najvrednija pomoć je bez sumnje sveta Misa, ali samo toliko koliko su je pokojnici za života cijenili. I ovdje vrijedi: Što tko sije, to i žanje. Pri prosuđivanju toga treba uračunati u to i svagdanje Mise, a ne samo obvezatne Mise u nedjelje i blagdane. Istina je da svi ne mogu radnim danom sudjelovati u svetoj Misi; svatko ima svoje zanimanje, svoje dužnosti, a dužnost je na prvom mjestu.

Ali, mnogi bi mogli sudjelovati u svetoj Misi, a da pri tome ne zanemare svoju dužnost. Na primjer, jedan umirovljenik koji je zdrav i može ustati, a stanuje blizu crkve, ali koji kaže: "Nedjeljom sam dužan ići na svetu misu, a kroz tjedan nisam, zato ne idem!" Tko tako misli i postupa, morat će nakon smrti dugo čekati dok mu sveta misa bude od koristi, budući da ju je za života malo cijenio. Ako ste radnim danom spriječeni ići na Misu, pošaljite djecu što je moguće češće. U mnogim mjestima na svagdanjim svetim Misama uopće se više ne susreću djeca. Kada bi se znalo koliku vrijednost ima jedna jedina sveta Misa za vječnost, tada bi crkve i radnim danom bile pune. U času smrti svete Mise u kojima ste za života pobožno sudjelovali, vaše su najveće blago. One su za vas vrednije

od onih Misa koje će se za vas prikazati poslije vaše smrti.

Roditelji i odgojitelji tuže se da su današnja djeca bezobzirna i neposlušna. To nije tek slučajno. Prije su djeca svaki dan posjećivala školsku svetu Misu; molitva i Pričest davali su im snagu da budu poslušna i vjerna svojim dužnostima. Niti jedan otac, niti jedna majka i nijedan kateheta ne može staviti u srce djeteta koliko sam Spasitelj može u svetoj Misi i Pričesti djetetu darovati milosti.

MEĐULJUDSKI ODNOSI

Kad bi svi više gajili ljubav prema Bogu i bližnjima, kako bi život na zemlji bio lijep! Započnite s malenkostima, s prijaznim pozdravom, toplim pogledom. Službene osobe, namještenici u uredima mogli bi mnogo dobra učiniti kad bi njihovi odgovori bili ljubazni, suosjećajni, jer ljubav koja se daje, vraća se u vlastito srce. Ne izdržavaju svijet oni koji pobuđuju pažnju, već drage, tihe, požrtvovne duše, koje darivaju ljubav s molitvom. Vjerska i socijalna pitanja riješavaju više oni koji strpljivo rade iz ljubavi prema Bogu i za spas duša, nego učeni za zelenim stolovima.

Ne osuđujte ljude oko sebe, nego sebe! To je početak mira na svijetu. Kad bi vam srca bila oslobođena od nepovjerenja, prezira, srdžbe, zlih sklonosti, zlonamjerne kritike, ne bi više bilo u svijetu mjesta za nemire, svađe, neprijateljstva i nepravde. Kad bi svugdje vladala dobrota i ljubav u mislima, riječima, a osobito u djelima! Tek tada bi bilo lijepo na zemlji! Kad bi svaki pojedinac započeo tako živjeti, koliko bi vam to blagoslova donijelo. Darujte

ljubav i dobrotu gdje god možete, ali samo iz čiste ljubavi prema Bogu! Samo se tako daruje prava blagoslovna ljubav. Kad bi svatko već danas započeo s time, svijet bi se najbrže popravio i obnovio. Ljubav prema Bogu i žrtve, spašavaju svijet. Pomozite koliko god možete spašavati svijet! Uz to molite ovu oprostnu i blagoslovnu molitvu:

Gospodine, oprosti svima koji su mi ikada počinili nepravdu, koji su me klevetali, da bih i ja od tebe postigao oprost svih svojih grijeha. Gospodine, obdari me svojom ljubavlju, da bih s tvojom ljubavlju ljubio bližnje. Daj mi snagu da sve boli iz ljubavi prema tebi strpljivo podnosim. Osjećaj boli nije mi više tako težak, ako znam da time mogu mnoge duše spasiti. O, Isuse, za ovu te milost molim za sve duše koje tjelesno i duševno trpe, da bi se još mnoge duše spasile. Osobito te molim za duše svećenika i da uskoro bude jedno stado i jedan pastir.

Molite se Majci Božjoj. Molite da svećenici Majku Božju ponovno više časte:

O, Marijo, Kraljice Neba i Zemlje! Ti Majko svećenika, izmoli im Duha Svetoga, da spoznaju da si Ti naša Majka, naša Suotkupiteljica, naša moćna Pomoćnica svećeničkih zvanja. Amen!

Marija mora ponovno ući u svakodnevni život. Tada ćete sa Marijom, zalutalo čovječanstvo opet privesti Bogu. Po Mariji k Isusu, to je najsigurniji put k Bogu!

Molite se Duhu Svetom. Po molitvama i žrtvama postići

ćete spasenje mnoštva potrebnih duša. Molite se s pouzdanjem Duhu Svetom, osobito posljednicu:

Dođi Duše Presveti, sa Neba nas posjeti zrakom svoje milosti. Dođi Oče ubogih, djelitelju dara svih, dođi srca svjetlosti. Tješitelju tako blag, Ti nebeski goste drag, pun miline, hlade tih. Umornima odmore, u vrućini lahore, razgovore žalosnih. Sjaju svjetla blaženog, sjaj u srcu puka svog, napuni nam dušu svu. Bez Božanstva tvojega čovjek je bez ičega, tone sav u crnom zlu. Nečiste nas umivaj, suha srca zalivaj, vidaj rane ranjenim. Mekšaj ćudi kamene, zagrij grudi ledene, nedaj nama putem zlim. Svim što vjeru imaju, što se u te ufaju, sedam svojih dara daj. Daj nam krepost zaslužnu i smrt lijepu, blaženu. Daj vjekovit svima Raj! Amen, aleluja!

Još jedna molitva Duhu Svetom u duhu vremena:

Prosvijetli nas o Duše Sveti i daruj nam svoje milosti, da još u posljednjem satu odvratiš kazneni sud prema planu tvoje božanske pravde, pripravljen za grešno čovječanstvo. Gospodine, daj da budem oruđe tvoga mira. Daj da ljubav širim gdje se mržnja sije, da praštam gdje se vrijeđa, da mirim gdje se svađa, da budim nadu gdje očaj vlada, da svjetlo palim gdje mrak prodire, da radost unosim gdje tuga tlači. Gospodine, daj mi snagu da ne želim biti utješen, već da tješim, da ne želim biti shvaćen, već da druge razumijem, da ne budem ljubljen, nego da ljubim! Jer, tko se daje, taj prima, tko sebe zaboravlja, taj nalazi, tko prašta, njemu bude oprošteno i tko umire, taj se budi za vječni

život.

UPUTE O NAŠIM VELIKIM POMOĆNICIMA MOĆNIM BOŽJIM ANĐELIMA

U današnje vrijeme bilo bi vrlo potrebno ponovno više štovati Anđele čuvare, s Anđelom čuvarom pouzdano surađivati. Zlodusi su prodrli u Crkvu. Sami se ne možete riješiti ovih vlasti tmina. Trebate protuobranu svetih Anđela, više nego ikada prije. Što pouzdanije zazovete Anđela čuvara u pomoć, to više on ima vlast da vam pomogne. Budući da je 70-80 % svih nesretnih slučajeva djelo zloduha, zazovite vozačeva Anđela čuvara prije polaska, također, i Anđele čuvare svih suputnika da vas očuvaju od svake nesreće. Isto tako molite zaštitu Anđela čuvara vozača koji vam dolaze ususret. Tako ćete spriječiti mnoge nesreće.

Nažalost, neki svećenici ne prihvaćaju postojanje Anđela. Kolika djeca ne čuju više na vjeronauku o Anđelima čuvarima. Roditelji bi se morali bolje pobrinuti, da se dijete svaki dan moli Anđelu čuvaru. Postoje knjižice o Anđelu čuvaru. Roditelji i djeca trebali bi ih pročitati. Tek ćete u Vječnosti spoznati što sve dugujete svojem Anđelu čuvaru i za što mu niste nikada zahvalili. Koliko vam je puta mogao pomoći, a vi ste se oglušili na njegov poziv.

Prije svih većih pothvata molite Duha Svetoga i Anđela čuvara da vam pomognu pravedno postupati! Molite slijedeću molitvu:

Duše Sveti, udijeli mi snagu govoriti istinu, a da ljubav ne povrijedim! Sveti Anđele čuvaru i sveti Arkanđele Mihaelu, potjerajte zloduhe od mene! Duše Sveti, Ti Duše istine, daj svima prisutnima snagu i hrabrost govoriti istinu; neka rastjeraju moćni Anđeli laž i prijevaru. Čvrsto vjerujem i uzdam se u moćne Božje Anđele!

O DOBROM KORIŠTENJU VREMENA

Tek ćete u Vječnosti spoznati, što ste iz svoga života, godina, dana i sati učinili ili što ste mogli učiniti. Tamo će vam biti jasno, što ste sve u životu propustili. Stoga ovo vrijeme života dobro radite, jer u Vječnosti je prekasno. Što bi sve ljudi uradili i drugačije započeli živjeti, kad bi znali što je Vječnost! Vrijeme je kratko! Gradite čvrste kuće, a ipak ste u njima samo prolazni gosti, a za tamo gdje ćete biti vječno, ugrađujete vrlo malo! Bog vam daje vrijeme da se duhovno uzdignete. Čovjek hodočasti samo jednom kroz život, a ne više puta, kako to danas neki naučavaju. Bog vam daje samo jedan puta živjeti na ovom svijetu! Varka zloduha je vjerovati, da smo već jednom bili na svijetu ili da se dolazi ponovno u drugom tijelu na svijet. To su krivovjerja!

Što bi se sve moglo tijekom života učiniti, kakvo blago zadobiti ili izgubiti. Dragocijeno i kratko je vrijeme i nikada se više ne vraća!

O VRŠENJU BOŽJE VOLJE

Vršiti volju Božju neka bude lozinka cijelog vašega života. Zašto se gubite u prolaznosti, a tako malo mislite na Vječnost! Nastojte u svemu ispunjavati volju Božju! Ne uzbuđujte se, ako uvijek iznova padate u pogreške. Važno je uvijek iznova ustati i ponovno započeti! Pogriješiti je ljudski, ponovno ustati je svetački, a u grijehu ostati je đavolski. Priznajte ponizno da ste grešni, ali ne smijete zdvajati ako uvijek ponovno padate, jer Krist je za nas na križu umro, da možemo uvijek nanovo ustati.

NE OSUĐUJTE DRUGE

Ne osuđujte druge! Oni koji neprekidno druge osuđuju, trebali bi ponajviše sebe izgrađivati. Dobra riječ može liječiti, zla riječ može umrtviti, stoga ne osuđujte druge! Neka niti jedan dan ne prođe bez dobre riječi ili dobrog djela. Jedan neka nosi teret drugoga. Samo tako se vrši Božja zapovijed. Kad bi svatko nastojao da nikada ne osuđuje druge, da uspostavlja mir gdje je nemir, o svakom govori dobro, brine se da bude drugima koristan, ne bi bilo sukoba, svađa, ratova. Pola duša ne bi došlo u Čistilište, a Pakao bi bio gotovo prazan!

ČINITE UVIJEK DOBRO I BUDITE SVETI

Činite bližnjemu dobro dok još imate vremena! Doći će

vrijeme kad nećete moći više ništa učiniti, samo još žeti ono što ste za života posijali.

Budite sveti. Dobar se kršćanin ponizno i iskreno obraća Bogu, da ga od osrednjosti vine do svetosti. Mnogi žele biti dobri kršćani, ali misle da je pretjerano težiti za svetošću. Božja Crkva treba svete, a ne osrednje ljude. Ako je rijeka zla u svijetu mnogo više nego osrednja, kako bi je mogla osrednjost nadvladati! Tako je važno biti u malome vjeran. Za to je potrebna poniznost koja vodi do velikih stvari. U malome se pokazuje prava veličina. Za stalno vršenje redovitih dužnosti nije potrebna manja snaga nego za junačka djela. Vjerno ispunjavanje staleških obaveza mnogo su veći doprinos ljudskoj svetosti, nego velika djela. Tko je u malome vjeran , i u velikom je vjeran, ako je u malim stvarima nevjeran, nevjeran će biti i u velikim.

O POSVETNOJ MILOSTI

Više cijenite posvetnu milost! Božji je cilj darovati vam posvetnu milost! Ova vam milost donosi i povećava Božje prijateljstvo. Postajete Bogu slični. Bog vam daje svoju i želi vašu ljubav. Kao djeca Božja, srodni ste s Bogom. Daje vam udio u dostojanstvu Sina Isusa Krista i povezuje vas sa sobom. Daje vam učešće u božanskoj naravi! Kao Božja djeca živite Božjim svetim čudesnim životom. Ta posvetna milost živa je rijeka božanskog života, koja se iz njega izlijeva u sve vas, koji je želite primiti. Imate udio u Božjoj naravi i njegovom tajanstvenom Biću.

Vaša je vjera Božje oko kroz koje gledate. Vaša je nada

Božja ruka s kojom primate. Vaša je ljubav Božje srce od kojega živite. U ovim trima krepostima ima nešto od Božjeg blaženog gledanja, od Božjeg sigurnog posjedovanja, od Božje, kao ponor duboke, Ljubavi. Stoga se i zovu božanske kreposti. Božja milost može u vama činiti tako velike stvari, ako ne gubite pouzdanje u nju. Češće mislite na to i molite, da bolje shvatite kakvo ogromno blago, po posvetnoj milosti, nosite u svojim dušama.

O BESKRAJNOJ VRIJEDNOSTI SVETE MISE

Zašto ne ostajete kod riječi 'sveta misna Žrtva', a ne samo gozba!

Krist se za vas na križu do krajnosti žrtvovao, krvavo žrtvovao. Sveta misna Žrtva obnova je Kristove žrtve na križu i to je najveća žrtva. A misna se Žrtva tako malo cijeni, kao da je izgubila svoj smisao! Po svetoj misnoj Žrtvi prikazujete Bogu najdostojniju Žrtvu, tako da mu prikazujete sva svoja htjenja i postupke. Ništa Ga ne razblažuje više nego vaše potpuno predanje združeno sa svetom Kristovom Žrtvom na križu. Križ je po Kristu postao znak jakog značaja, ljubavi i vjernosti sve do smrti. Križ je znak unutarnje snage i nositi križ je hod putem unutarnje snage. Ima svećenika koji radnim danom rijetko slave svetu Misu, a toliki za njom gladuju. Često se vjernici tuže: "Ne znam da li ova sveta Misa vrijedi, kako je ovaj ili onaj služi?" Ova žalba nije bez osnove, ali unatoč tome

pođite na svetu Misu i molite dragog Spasitelja s velikim pouzdanjem, neka nadopuni što ovoj svetoj Misi nedostaje. On će to učiniti. Samo na Mise onih svećenika za koje znadete da više ne mogu izvršavati Pretvorbu, ne trebate ići. Ako nemate mogućnosti poći na drugu svetu Misu, prenesite se u duhu na one svete Mise, koje se dostojno prikazuju. Uzmite misal i molite svetu Misu zajedno sa svim svećenicima, koji je sada slave. Uvijek, ako ne možete doista ići na svetu Misu, sudjelujte na njoj na ovaj način. Ali je krivo tvrditi da obnovljene svete Mise ne vrijede. Kad biste znali kolika je vrijednost jedne jedine svete Mise, crkve bi bile i radnim danom pune!

Dobre knjige s tumačenjem svete misne žrtve, od oca Martina Cochema, više se ne mogu dobiti. Nestale su! Progon svete misne Žrtve u vlastitoj Crkvi. Zbog čega tako malo ljudi dolazi radnim danom na svetu Misu? Jer ne poznaju beskrajnu vrijednost svete Mise. Premalo se tumači i u školi i na propovijedima. Tolike se žrtve podnose za zemaljske stvari, a tako su prolazne. Vječne se vrednote cijene zaista premalo i ostaju nepoznate. Štoviše, i u nekim se redovničkim zajednicama zapušta polazak na dnevnu svetu Misu, pa i za ljetnog odmora, iako im se pruža prilika.

Krist se za nas žrtvuje kod svake svete Mise, a tako je malo onih kojima može dijeliti svoje milosti. Sveta Misa je veliko, nama povjereno blago! Isusove Rane, Njegov život, Njegova smrt, Njegova Predragocjena Krv. Blago ne smije ostati ležati. Treba ga podići i upotrijebiti. Blago Predragocjene Krvi prikazujte nebeskom Ocu kao cijenu

zadovoljštine za svoje grijehe, kao cijenu otkupa za obraćenje i otkupljenje duša, kao molbu za tolike milosti, za potrebe svete Crkve i za sve ljude. Kad biste znali vrijednost jedne jedine svete Mise, sve biste učinili da ove milosti zadobijete. Svaki milosni korak u milosnom životu je čudo božanske ljubavi i predstavlja za vaše duše čudesnu promjenu. Tada se vaš dotadašnji život podiže na viši stupanj milosti. Uključite svoje muke i molitve, svoje brige i svoj rad, sve u svetu misnu Žrtvu! Na samrti će vam biti sve svete Mise, na kojima ste pobožno prisustvovali, vaše velike zagovornice. Pa kad bi Božja pravda, ma kako stroga bila, a vaši grijesi tako brojni, tako teški kao ogromna brda, uz Božju pravdu uvijek stoji njegovo beskrajno milosrđe svetih Misa. Mnogi misle da nemaju vremena radnim danom ići na svetu Misu. Neka pokušaju. Da li bi u poslu više napredovali, ako ne bi otišli na svetu misu, uz pretpostavku da svoj zaduženi posao ne zanemare.

VRIJEDNOST JEDNE DUŠE

Ono što Evanđelje ne obećaje, ne smijete ni vi obećavati, a to je život bez križa. Evanđelje bez križa pripada Nebu, muka bez Evanđelja Paklu, Evanđelje s mukom ovamo na zemlju. Po mukama i križu pomažemo Spasitelju spašavati duše. Kad biste znali za vrijednost jedne jedine duše, sve biste poduzeli da je spasite. Za tvoju je dušu Božji Sin postao čovjekom, umro na križu i za nju osnovao Crkvu. Kad bi mogao vidjeti jednu jedinu dušu ukrašenu milostima, pošao bi za nju u smrt.

Sv. Franjo Asiški je rekao: "Uzmi mi sve Gospodine, daj mi jedino spašavati duše!" Sv. Gemma Galgani je rekla: "Molim Isusa da mi šalje križeve, da bih mu molitvama i žrtvama pridobivala duše!"

Tako bismo mogli nabrojiti mnogo pouka iz života naših svetaca i vidjeti koliko je jedna jedina duša vrijedna!

O ŠTOVANJU SVETACA

Sveci pripadaju u vjerski život i u Božje kuće! Iz kolikih su crkava morali nestati. Sveci su veliki uzori. Bili su ljudi kao i vi. Oni vam pripravljaju put do Boga, zato im je mjesto u Božjim kućma, a ne vani! Kad biste išli njihovim stopama, mogli biste postići ono što su i oni postigli.

O ŠTOVANJU MAJKE BOŽJE

Prije svega trebate u vaš život ponovno uključiti štovanje Majke Božje. Koliki je svećenici danas zanemaruju. Štoviše, njezino djevičanstvo stavljaju u pitanje. Svećenik koji odbija Blaženu Djevicu Mariju, više nije katolik. Stoga su tako mnogi napustili svećenički stalež.

Mariju pozdravljamo u litanijama: Majko ljubazna! Da, Majka, a ne sestra! Isus je rekao evo tvoje Majke, a ne sestre! Po Mariji Isusu, to je najsigurniji put k Bogu! Veliki štovatelj Majke Božje ne propada nikada. Ona je naša Majka! Velika oporuka koju nam je Isus Krist dao, važi za svakog čovjeka. U svim bi ga životnim prilikama Majka trebala radovati i tješiti. Riječ Majka osvježuje svaku

slomljenu hrabrost! Skrovita riječ. Da, Ona je najljubeznija Majka.

Sjetite se njezinog odnosa prema Bogu i ljudima. Mila i ljubazna u općenju! Uvijek uljudna! Pristojnost je krepost i odražava ljubav prema bližnjemu u najljepšem i najfinijem obliku. Takva je bila i Ponizna Službenica Gospodnja. Ponizno mora biti i vodstvo Crkve, ponizni biskupi i svećenici, da ponovno steknu povjerenje vjernika. Ponizno priznanje krivnje postiže oproštenje, milost i milosrđe. Ljubite i vježbajte se u poniznosti. Što je čovjek ponizniji pred Bogom, Bog ga može ljepše oblikovati. Bog je svoje milosti stavio u drage ruke Majke Marije, Majke svih milosti! Kako mila i utješna misao! Sve milosti, koje su vam nakon Kristove otkupiteljske smrti pritjecale, prolazile su kroz Marijine ruke. Njezine mile, nježne majčinske ruke doticale su sve milosti, koje su ikada dane čovjeku. S kolikim poštovanjem biste morali s ovim milostima postupati i vjerno ih iskoristiti!

Marija je posrednica svih milosti! Kako je odgovorna ova činjenica! Kako bi vas moralo boljeti, ako ste ikoju milost po Marijinim rukama primili, a niste se na nju osvrnuli. Te su se milosti morale ponovno vratiti u Marijine ruke, što se danas često događa. S osobitim poštovanjem treba misliti na Milost posvećujuću pri svetom krštenju, s novim životom darovanim po Mariji.

Doista, Marija je naša prava Majka! Rodila nas je za boga, kao djecu Božju. Po ovom uvjerljivom položaju, Marija zaslužuje, iza Boga, naše najveće štovanje, našu srdačnu ljubav, naše najveće pouzdanje! Ona je za nas

moleća svemoć, uvijek nas sluša i nikada nas ne odbije - (izuzev, ako nam uslišanje ne bi bilo za korist vječnoga dobra! - opaska Uredništva)!

O ŠTOVANJU SRCA ISUSOVA

Isus govori: "Učite od mene, jer sam blaga i ponizna Srca!"

Da, štovanje Srca Isusova u katoličkoj Crkvi jako je nazadovalo. Pobožnost prvih devet petaka u čast Srca Isusova ne održava se više u mnogim crkvama, a tolike je milosti donijela. Božje Srce prezreno je od stvorova! Otkupiteljsko Srce zaboravljeno je od otkupljenih! Srce Isusovo moralo bi biti žila kucavica života Crkve! Ono je živo vrelo iz kojeg teku nepresušne rijeke istine i milosti. Oživljava i jača za život vječni. Po tom Srcu Crkva je sve što ona jest! Kao djeca katoličke Crkve stojite u neposrednoj i živoj blizini Božanskog Srca! Živite od njega i živite od njegovih dobričinstava. Utonite u Srce Isusovo. Neka vas Srce Isusovo osvježi i posve oživi. Božansko je Srce žrtveni Kalež, žrtveni dar, u kojemu je njegova Predragocjena Krv. Srce i Krv očituju se i istovremeno simboliziraju njegovu ljubav i predanost za žrtvu! Tako se žrtvuje neprekidno u svetoj Misi. Srce Isusovo štujete najbolje, ako njegovu odanost usvojite, da nadasve ljubite Oca i budete odani njegovoj svetoj volji, da ljubite ljude do krajnosti i činite im dobro!

"Neka Srce Isusovo živi u srcima ljudi!"- tako morate

stalno moliti. To je zov najsrdačnije ljubavi, molitva odabranog sadržaja. U Srcu Isusovom stanuje cijelo presveto Trojstvo, Svemogući i Vječni Otac, ljepota i mudrost Vječnoga Sina, predana ljubav i bogatstvo Duha Svetoga! U njemu je sva otkupiteljska Ljubav! U njemu je sva punina prolivene Predragocjene Krvi. U njemu su sakrivene sve duboke tajne i djelotvornost svete Euharistije i svih ostalih sakramenata. Iz njega teku sve bogate, velike i male milosti koje su bilo kojem stvoru pale u udio. Da, ovo Srce sa svim svojim beskrajnim, čudesnim bogatstvima neka živi i vlada u ljudskim srcima. Pravi štovatelj Majke Božje i Presvetog Srca Isusova prelazi preko svih poteškoća! Vježbajte se, ako vam se nešto dogodi, ostanite mirni. Ne tužite se, nego se tome radujte, po uzoru na Srce Isusovo. To je pravo štovanje Srca Isusova!

O MISIONARSKOM ZADATKU

Čovjek koji ne surađuje na spasu bližnjih, nije vrijedan života vječnoga.

Svaki je katolik na to pozvan. To je vjerska dužnost! Svojom ga nutarnjom snagom vjera tjera i njegov je zadnji cilj proslava Boga po cijelom svijetu. Svim vjernicima to je časna dužnost. To je dužnost iz ljubavi prema Bogu i ljudima. Kolike bi se duše mogle spasiti, kad bi katolici srcem i djelom sudjelovali u misijskom radu. To je dužnost poslušnosti! Idite i naučavajte sve narode! Dužnost zahvalnosti za ogromnu sreću, što posjedujmo pravu vjeru. Tko je ovom srećom prožet, osjeća potrebu da po

mogućnosti doprinosi da i drugi budu dionici ove sreće. Kako će vam sve duše na Nebu biti zahvalne, kojima ste tu sreću pripomogli riječima, pisanjem, žrtvom i osobito dobrim primjerom ljubavi i dobrote riječima i djelima! I sve to iz čiste, zahvalne ljubavi prema Bogu. Strpljivo trpljenje iz ljubavi prema Bogu spašava mnogo duša.

TVOJ ZADATAK

Promisli: Bog ti je za tvoj zemaljski život dao posebni zadatak! Njega Bog očekuje jedino i samo od tebe. Samo ga ti možeš izvršiti. Nitko te drugi ne može nadomjestiti. Ako svoj zadatak potpuno ne izvršiš, za svu će vječnost ostati neispunjen. Odgovoran si za sve savjete onima koji od tebe traže pomoć. Stoga puno moli Duha Svetoga, da možeš sve pravo savjetovati i privesti bliže Bogu. Neka pritom vlada ljubav i dobrota! Za svakoga moli Božji blagoslov, za sve koji k tebi dolaze i odlaze. Moraš se više nego ostali brinuti za spas duše svojih bližnjih. To je tvoj zadatak. Nedaj se ničim obeshrabriti. S Božjom pomoći premostit ćeš sve poteškoće, jer spašavati duše je žrtva.

Također, svaki pojedini čovjek pred Bogom ima vlastiti zadatak; da usavršava svoje sposobnosti koliko više može Bogu na slavu i čast i da svoju dušu i duše bližnjih oplemeni i dovede do vječnog blaženstva. U svakom Božjem daru leži zadatak, zahtjev, odgovornost. Budi zahvalan Bogu za svoj osobiti zadatak i nastoj ga uvijek točno izvršavati! Ne znaš koliko još imaš vremena!

Svatko neka svoj zadatak ispuni kako najbolje može.

Božja vas ljubav dotiče kod svake dobre misli koja vašom dušom prođe. U svakoj radosnoj odluci da činite dobro, u svakoj čistoj radosti koja vas osvježuje, u svakoj tihoj pobudi ljubavi koja vam srce gane, u svakoj boli koja vas stigne, u svakoj dobroj riječi, u svakom primjeru koji vas privlači na nasljedovanje, svaka pravedna hvala, ali i svaki ukor, svako poniženje koje doživljavate, svako iskušenje strpljivosti, u svakoj neljubaznosti koju morate podnositi, ne uzbuđujte se, jer vas u svemu Božja ljubav dotiče.

Sve to smatrajte nježnom, dragom milosti, koju vam Bog šalje u svojoj velikoj ljubavi, nad kojom treba bdjeti i upotrijebiti je, ili za koju treba barem zahvaljivati! Onima koji Boga ljube, sve dostiže na dobro!

SNAGA MOLITVE ZA OBRAĆENJE GREŠNIKA

"Poznaješ li me?", zapitala me jedna duša iz Čistilišta. Na pitanje sam morala odgovoriti negativno.

"Ali, ti si me već vidjela. Godine 1932. putovala si vlakom u Hall i ja sam tada s tobom putovao." Sada mi je postalo sve jasno. To je bio čovjek, koji je tada u vlaku glasno napadao Crkvu i vjeru. Iako sam ja tada imala tek 17 godina, odvažila sam se i rekla mu da nije dobar čovjek kada tako blati svete stvari.

"Odviše si mlada", branio se on, "da bih ti dopustio da me poučavaš!"

"Ipak sam pametnija od tebe!" odgovorila sam mu smiono. Na to je poniknuo glavom i ni riječi više nije rekao. Kada je izlazio iz vlaka, molila sam dragog Spasitelja: "Ne dopusti da ta duša propadne!"

"Ta me molitva spasila, inače bih bio propao!", izjavila je na kraju ta duša iz Čistilišta.

Mnogo duša dolazi u Pakao, jer se premalo za njih moli. Moglo bi se spasiti mnoge duše od pakla, kada bi se ujutro i uveče molila slijedeća molitva obdarena oprostom zajedno sa tri Zdravomarije, za one koji umiru toga dana:

"Premilosrdni Isuse, koji goriš žarkom ljubavi za duše, zaklinjem Te smrtnom borbom tvoga Presvetog Srca i bolima tvoje Bezgrešne Majke, očisti svojom Krvlju sve grešnike na zemlji, koji se nalaze u smrtnoj

borbi i koji će danas umrijeti. Srce Isusovo, u smrtnoj borbi smiluj se umirućima. Amen!"

MOLITVA TRI ZDRAVOMARIJE

Marijo, Majko naša, očuvaj nas od
smrtnoga grijeha i paklenoga ognja,
po vlasti koju Ti je Vječni Otac dao!
Zdravo Marijo...

Marijo, Majko naša, očuvaj nas od
smrtnoga grijeha i paklenoga ognja,
po mudrosti kojom Te je tvoj Sin obdario!
Zdravo Marijo...

Marijo, Majko naša, očuvaj nas od
smrtnoga grijeha i paklenoga ognja,
po ljubavi koju Ti je Duh Sveti udjelio!
Zdravo Marijo...

3 x Slava Ocu...
Na čast Trojedinome Bogu

O POTPUNOM OPROSTU NA SMRTNOM ČASU

Jednom je neki čovjek zamolio da se pita za njegovu pokojnu ženu. Odgovor je glasio da je njegova žena još u Čistilištu. Zanimljivo je to, da je ta žena bila članica raznih bratovština u kojima se može zadobiti potpuni oprost na času smrti. Bilo je dakle za očekivati da ta žena nije više u Čistilištu.

Pitala sam jednu dušu iz Čistilišta kako je to moguće i dobila sam odgovor:

"Da bi se zadobio potpuni oprost za sebe, duša mora biti posve slobodna od svake navezanosti uz zemaljsko. Tek tada zadobiva potpuni oprost. Ali, to zahtjeva mnogo. Uzmite npr. majku s petero djece, na smrt bolesnu, i sada ona mora reći dragom Bogu: 'Želim samo što Ti hoćeš, život ili smrt, posve mi je svejedno. Neka mi bude kako Ti hoćeš!'. To zahtjeva mnogo. Moralo se već ranije tako živjeti, da bi se u času smrti postiglo takav stupanj odcjepljenja."

Novo upozorenje o tome kako sve zavisi od ljubavi:

- Neću nikada zaboraviti susret s jednim svećenikom, čija je desna ruka bila crna. Zapitala sam ga za uzrok toga.

"Trebao sam više blagoslivljati!", objasnio mi je. "Kaži to svim svećenicima koje susretneš, da moraju više blagoslivljati, da bi mogli proširiti mnogo blagoslova i odvratiti mnogo zlih sila."

O VREMENU SMRTNOGA ČASA

Jedna duša iz Čistilišta mi je ispričala slijedeće:
"Smrtno sam nastradao na motorkotaču u Beču, jer nisam propisno vozio. To je bila moja sudbina."

Zapitala sam ga: "Jesi li bio spreman za vječnost?"
"Nisam bio pripravan", priznao je "ali Bog daje svakome, koji ne griješi drsko i preuzetno protiv njega, još nekoliko minuta vremena, da može u srcu probuditi pokajanje. I tko odbije tu ponudu, biva izgubljen."

Zanimljiv i poučan bio je njegov komentar uz to:
"U takvom slučaju često ljudi kažu: 'Došao mu je smrtni čas'. To nije točno. Samo u slučaju kada čovjek nastrada posve bez svoje krivnje, može se reći da je to bio njegov smrtni čas. Prema Božjoj odredbi mogao sam živjeti još 30 godina. Tek tada bi bilo isteklo moje vrijeme. Stoga ne smijemo nikada svoj život izlagati nepotrebnoj opasnosti."

O SAMOUBOJICAMA

Što je sa samoubojicama? Jesu li osuđeni?

U mnogo slučajeva samoubojice ne propadaju, jer nisu uračunljivi kada to čine. Mnogo više snose odgovornost oni, koji su krivi za to što su oni učinili samoubojstvo.

O DJECI U ČISTLIŠTU

Da, i djeca mogu dospjeti u Čistilište, pa i ona koja još ne idu u školu. Ako dijete zna da nešto nije pravo, a to čini, snosi neku krivnju.

Istina, takva djeca nemaju dugo i teško čistilište, jer im nedostaje puna spoznaja. Ali nemojte reći da dijete još ne razumije. Ono razumije i više nego što mi mislimo! Ono ima mnogo osjetljiviju savijest nego odrastao čovjek.

O POSVEĆENJU NEDJELJE

U tome se teško griješi obavljajući posao koji nikako nije nužan.

Ponajprije nedjeljna sveta Misa, a ne subotnja večernja sveta Misa. Subotnja večernja sveta Misa je uvedena za one koji ne mogu nedjeljom prisustvovati svetoj Misi. Ako mladež ide na neki izlet, taj put je dozvoljeno da prisustvuju svetoj Misi u subotu navečer. Ali to ne bi smjelo postati navikom.

Idem subotom navečer na svetu Misu i tada ne trebam ići nedjeljom - to ne ide. To ne vrijedi pred Bogom!

NIKADA NIKOGA NE OSUĐUJTE

Godine 1954. došao se neki čovjek informirati o dvama pokojnicima. "Veoma napeto iščekujem kakav će odgovor doći", reče on.

"Zašto?", zapitala sam.

Na to nije ništa odgovorio. Želio je samo odgovor. Bilo je to u Marijanskoj godini i odgovore na pitanja sam dosta brzo dobivala. Već nakon jednog mjeseca mogla sam mu javiti: "Gospođa S. je oslobođena, a gospodin H. je još duboko u Čistilištu!"

On je na to mahnuo glavom i rekao: "To nije moguće. Gospođa S. je umrla u bolnici pri pobačaju, i kako ona može biti oslobođena? Gospodin H. je, naprotiv, uvijek bio prvi i posljednji u crkvi, i on bi trebao biti duboko u Čistilištu?"

"Marijanska je godina", rekla sam mu, " i primam često mnoge odgovore, pa sam možda krivo zapisala. Još ću jedanput zapitati."

Ponovila sam svoje pitanje i dobila sam odgovor:"Ispravno si napisala i to je tako!" Prenijela sam čovjeku taj odgovor i on nije htio više vjerovati u poruku.

Taj čovjek je bio iz istog mjesta kao i gospođa S. i GospodinH.. Polovica mjesta se uzbunila na to, da je o tim osobama došao takav odgovor. Ali ja to nisam mogla mijenjati.

No, jedna žena iz tog istog mjesta, koja je dobro poznavala i gospođu S. i gospodina H., došla je k meni.Ona je bila suprotnog mišljenja od te polovice mjesta i rekla mi

je:
"Ljudi su se uznemirili na Vaš odgovor. Ali, upravo taj odgovor, o tim dvjema osobama, mene je učvrstio u vjeri."

Upravo zato ona je došla k meni, da mi to objasni i nastavila je:

"Poznavala sam gospođu S., može se reći, kao vlastitu sestru. Istina je da je ona bila moralno slabašna, ali je zbog toga teško trpjela. Ta slabost je bila kod nje velikim dijelom nasljeđena. Istina je također, da je ona umrla pri jednom pobačaju, ali svećenik koji joj je na samrti podijelio sakramente, morao je priznati: 'Želio bih tako raskajano umrijeti, kao ova žena!' Ona je umrla u Gospodinu i Crkveno je pokopana.

Gospodin H., naprotiv, doista je bio prvi i posljednji u crkvi, ali je trajno kritizirao druge ljude. Ono što me je kod njega najviše ozlojedilo, bila je činjenica da se kod pokopa gospođe S. nitko nije tako uznemirio kao gospodin H., koji nije mogao izdržati, a da ne kaže: 'Takva mrcina ne spada na groblje!'."

Gospođi sam bila zahvalna za to objašnjenje i rekla joj: "Sada mi je sve jasno. Gospodin ne želi da sudimo druge. Gdin H. je osudio tu ženu i Gospodin mu je iskazao milosrđe time što je uopće spašen, jer je veoma opasno nekoga osuditi."

Ove upute i pouke prepiši i širi. Mnogima će biti od koristi i Bogu će vječno zahvaljivati.

I ako će samo jedna duša po njima umnožiti milost posvetnu, one bi bile od neprocjenjive vrijednosti. Stoga, djeluj dok još možeš!

***

"Ove sam pouke dobila od duše iz Čistilišta. Treba ih, mislim, smatrati važnim i ozbiljnima. Neka dobrostivi Bog dade svakome svoj blagoslov, koji ih čita i uzme k srcu, da mu služe za vječno spasenje."

Marija Simma

Glas uredništva

U prvome broju našeg nakladničkog niza "Mali put br.1" naveli smo da je Apostolatski centar "Sav tvoj" laička izdavačka djelatnost, koja isključivo djeluje u okviru Crkvenog učiteljstva. Stoga smatram potrebnim da pojasnim neke pojmove o kojima se govori u ovoj knjižici, a za koje bi se moglo reći da nisu u skladu sa Crkvenom praksom, uobičajenom u ovom vremenu.Dakako, riječ je o modernom načinu pričešćivanja.

U našoj knjižici "Sveta Pričest" pisali smo kako je uopće do toga došlo. Za one čitatelje koji nisu čitali taj broj, navest ćemo nekoliko kratkih navoda :

- 1965.g.- pojedini nizozemski biskupi, pod utjecajem masonerije, bez ikakve ovlasti ili odobrenja Svete stolice, u svojim biskupijama uvode pričest na ruku

- 1965.g. - papa Pavao VI u svojoj enciklici "Mysterium Fidel" zahtjeva od nizozemskih biskupa da svugdje vrate tradicionalni način pričešćivanja. Biskupi se oglušuju na papin zahtjev, a novi način pričešćivanja sve se više širi, prijeteći da zahvati i susjedne zemlje, a postoji i opasnost od velikog raskola Crkve

- 1969.g., svibanj, - da bi lokalizirao požar neposluha, Sveti otac Papa izdaje instrukciju " Memoriale Domini", kojom se predviđa da se pričest na ruku može održati samo tamo gdje se već raširila!

Suprotno Papinoj želji da ograniči širenje pričesti na ruku, njegova se zapovijed tumači kao zeleno svjetlo. Moderni način pričešćivanja probija granice Nizozemske nezadrživo se šireći najprije u Francusku i Belgiju, zatim u Njemačku i druge zemlje Europe

- 1969.g., studeni, - Sveti otac Papa Pavao VI izdaje novu instrukciju "Studiose ob sequantur" kojom još jednom poziva sve odgovorne da vrate stari način pričešćivanja ili da barem nikoga ne prisiljavaju na novi način primanja svete Pričesti U istom dokumentu Sveta stolica svu odgovornost, u vezi novog načina pričešćivanja prebacuje na mjesne biskupe

Papa Pavao VI odobrio je primanje svete Pričesti stojeći svima onima koji zbog starosti, bolesti ili nekog drugog razloga ne mogu kleknuti. Onima koji bi htjeli i mogli kleknuti jedino uz pomoć klecala ili pričesnih klupa, u većini crkava to nije moguće, jer su pričesne klupe odstranjene.

"Veliki katekizam pape Pija X ", koji je i danas na snazi, jasno govori o stavu Crkvenog učiteljstva o načinu na koji treba primati svetu Pričest:

- **Član 642.** "U času kad pristupamo svetoj pričesti, treba klečati, osrednje podignute glave, očiju skromno okrenutih prema svetoj Hostiji, a usta dovoljno otvorena i jezik malo

podignut na usnama."

- **Član 643.** - "Pliticu ili podložak treba držati tako da prihvati svetu Česticu, ako se dogodi da padne."

- **Član 644.** - "Moramo se pobrinuti da svetu Hostiju progutamo što prije možemo i da neko vrijeme ne pljujemo."

- **Član 645.** - "Ako se sveta Hostija zalijepi za nepce, treba je odlijepiti jezikom, **a nikada prstom**."

Papa Ivan Pavao II upitan o novom načinu pričešćivanja na ruku, dao je jasan odgovor:

"Ali ja kažem da nisam za to i ne mogu to preporučiti!"

Svoj stav potvrđuje za vrijeme posjeta Njemačkoj, kada su ga novinari u Fuldi pitali zbog čega onda i sam dijeli Pričest na ruku. Odgovorio je: "Ja sam osobno protiv toga, ali se pokoravam odluci vaših biskupa."

Kada je skupina biskupa upitala majku Terezu koje je najveće zlo u Crkvi, bez razmišljanja im je odgovorila:

"Moderni način pričešćivanja!"

Još je veće zlo kada pojedini svećenici, pozivajući se na biskupijske dozvole, koje vjernicima dozvoljavaju mogućnost odabira, u svojim župama provode samovolju prisiljavajući vjernike na isključivo novi način pričešćivanja.

Nažalost, toga nisu pošteđene ni pojedine redovničke zajednice. Jedna stara časna sestra, koja je uvijek primala svetu Pričest na usta, jednog jutra pruži ruke. Nakon svete

Mise jedna naša suradnica u čudu je upita:

"Časna, zar i Vi?"

Starica se prenu, kao dijete uhvaćeno u kvaru i pognute glave reče:

"Moram!" - i požuri prema izlazu.

U knjižici o svetoj Pričesti opisali smo jedan događaj u kojem smo vidjeli kako je Nebo odgovorilo na jedan takav oblik nametanja vlastite samovolje:

U kanadskoj provinciji Quebec, 1971. godine župnik Charles Eugene Houde, suprotno odredbi biskupa, pokušao je primorati vjernike da primaju svetu Pričest na ruke. Sve su se hostije podigle iz ciborija, neko vrijeme lebdjele u zraku, a zatim se spustile na pod. Prestrašeni župnik, nakon nekog vremena, kada se povratio od šoka, reče vjernicima: "Od sada ćete primati svetu Hostiju na jezik, jer nam je dragi Bog dao znak." Kada se vratio u sakristiju, rekao je: "Nikada više u svom životu neću dati svetu Pričest na ruku!"

Kada je čula za ovaj događaj, Marija Simma nije u potpunosti povjerovala da se to doista tako zbilo. Ubrzo, javi joj se jedna duša iz Čistilišta i reče:

"Čudo s hostijama u Kanadi istinito je i ti ćeš učiniti veliko veselje Spasitelju, ako to razglasiš."

Postoji još jedno svjedočanstvo u ovom stoljeću, u kojem je Nebo očitovalo način na koji želi da primamo svetu Pričest. Događaj se zbio u jednoj redovničkoj zajednici u

Japanu. Časna sestra Akita svako bi jutro prva dolazila u kapelicu, otvarala tabernakul, iznijela pokaznicu na oltar i klanjala se Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Jedno jutro oko vratašca tabernakula izbijali su jaki snopovi svjetla. Sestra se nije usudila otvoriti vratašca da ne oslijepi. Nešto kasnije, kada je stajala u redu za svetu Pričest, osjetila je kako joj se ruka kojom je običavala primati svetu Hostiju počela grčiti i zatvarati u stisnutu šaku, koju nije mogla otvoriti. Povezavši oba događaja toga jutra, shvatila je da ne smije doticati Presveto Tijelo rukom. Kako sama kaže: "Toga sam jutra bila jedina sestra u zajednici koja se pričestila na usta." Nakon svete Pričesti, ruka joj se ponovno otvorila.

***

Sadržaj:

Uvod..... 5

Marija Simma..... 8

Poruke i pouke duša iz Čistilišta..... 15

Glas uredništva..... 47

Našu dovadašnju izdanja.

MALI PUT br. 1 - Čudotvorna medaljica..... 10,00 kn
MALI PUT br 2 - Obiteljska posveta Presvetim Srcima..... 10,00 kn
MALI PUT br. 3 - Zdravo Marijo, milosti puna..... 10,00 kn
MALI PUT br. 4 - Isuse ja se uzdam u Tebe..... 10,00 kn
MALI PUT br. 5 - Strah Božji, početak mudrosti!..... 10,00 kn
MALI PUT br. 6 - Karmelski škapular..... 10,00 kn
MALI PUT br. 7 - Pobožnost Presvetim Ranama Isusovim... 10,00 kn
MALI PUT br. 8 - Radost žrtve iz ljubavi..... 10,00 kn

GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 1 - S. Marija od križa..... 10,00 kn
GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 2 - Marija Ana Lindmayr..... 10,00 kn
GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 3 - Marija Simma..... 10,00 kn

LJUBAV I ŽRTVA br. 1 - Nasljeduj srcem Srce Isusovo..... 10,00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br. 2 - S. Marija Klara od Presvete Euharistije - Klarisa..... 10,00 kn

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 1
- Marijina tajna ili ropstvo ljubavi..... 10,00 kn
MONFORTSKA DUHOVNOST br. 2
- Rasprava o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji..... 10,00 kn
MONFORTSKA DUHOVNOST br. 3
- Ljubav vječne Mudrosti..... 10,00 kn
MONFORTSKA DUHOVNOST br. 4
- Čudesna tajna svete krunice za obratiti se i spasiti..... 10,00 kn
MONFORTSKA DUHOVNOST br. 5 i 6
- Pismo prijateljima Križa i Goruća Molitva..... 10,00 kn

SEDAM SVETIH SAKRAMENATA - Sveta Pričest..... 10,00 kn

"Moj anđeo"..... 10,00 kn

"Tajna kuće br. 4"..... 10,00 kn

"Vodič u dvojbama duhovnog života"..... 24,00 kn

"Poruka Jeruzalemske klarise"..... 24,00 kn

"Isus govori jednoj duši - Nebeska poruka ljubavi"..... 32,00 kn

"Čovječanstvo na pragu svoga oslobođenja"..... 40,00 kn

Glas iz Čistilišta

Nitko ne može zanijekati mogućnost da se duša iz Čistilišta javi nekoj živoj osobi na zemlji. Takva javljanja nisu rijetka, a osobito ih mnogo nalazimo u životopisima svetaca.

Svjedošanstva teologa i dokumenti povijesna značenja koji govore o tome vrlo su brojni i velike dokazne snage. Postoji i čitav niz materijalnih dokaza.

Bog dopušta u svome milosrđu da se takve duše jave i oglase, da pobude naše saučešće, kako bi im po našim molitvama i djelima milosrđa olakšao stanje, ali i da bi nas poučio o strogoći Božanske Pravednosti, koja vodi brigu i o onim našim pogreškama koje mi olako uzimamo.

Časopis "Čistilište" što ga je izdavalo Društvo Presvetog Srca Isusova (Association Sacré Coeur) u Rimu, objavilo je izvještaje o brojnim ukazanjima duša iz Čistilišta, zajedno s povijesnim dokumentima koji su neosporivo zajamčili njihovu autentičnost.

Jedan redovnik uredio je "Muzej Čistilišta", u kome su sabrana mnoga sjećanja, rukopisi i dokazni materijal, koji su potpuno osvjetljavali istinitost tih provjerenih dokaza. Taj smo jedinstveni muzej nekoliko puta posjetili i bili smo do dna duše dirnuti tragovima gorućih prstiju i ruku na pojedinim odjevnim predmetima, knjigama i drugim pojavama na dirnutim predmetima, koje smo vlastitim očima vidjeli i sami dodirnuli.

Muzej duša u čistilištu nalazi se u sakristiji bazilike Srca Isusova, nedaleko bazilike Sv. Petra u Rimu.